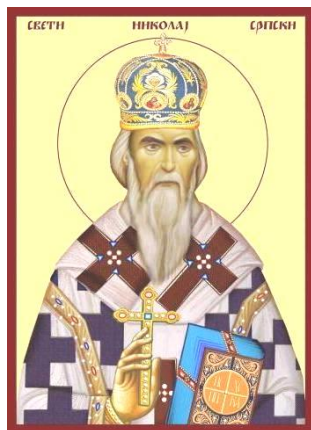

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

Sf. N. Velimirovici,
icoană

Despre tăria credinței

Diavolul atacă cu înverșunare această tărie cu toate săgețile și cu toate vicleniile pe care le are, căci duhul cel necurat și drăcesc știe că atunci când această tărie slăbește sau chiar pierе, el poate pune stăpânire veșnică pe sufletul omului. De aceea îl rugau ucenicii pe Domnul și îi ziceau: „Sporește-ne credința” (Luca 17: 5).

Fraților, să ne rugăm și noi în fiecare zi ca Domnul să ne sporească credința, să ne-o facă puternică și neclintită.

Atunci când șarpele simte pericol de moarte, el își apără mai presus de orice capul, și de aceea îl și numește însuși Domnul înțelept. Să ne apărăm și noi în același fel capul vieții noastre duhovnicești, care este credința.

Nimic în lume nu poate înlocui credința în Dumnezeu: nici filosofia, nici știința, nici bogăția, nici succesul sau marele renume, nici toată stăpânirea pământului de la un capăt la celălalt al lui, cu toate deșertăciunile lui trecătoare. Diavolul cunoaște acestea, și de aceea atacă el mai cu seamă credința, încercând în tot chipul să ne semene în inimi îndoiala, să ne facă să șovăim, să ne amestece gândurile, să ne tulbure inimile. Dacă diavolul știe că principalul lucru al vieții omului este credința, atunci cu atât mai mult trebuie să cunoască acest lucru omul însuși. Din cauza noastră a venit Hristos în lume; din cauza noastră a suferit El pe Cruce și ne-a dat făgăduința credinței celei mântuitoare. Noi nu ne putem în nici un alt chip întări sau spori credința, decât prin suferință. De aceea zice mult-pătimitorul Apostol Petru aceleași suferințe (ca ale voastre) îndură și frații voștri în lume (I Petru 5: 9). Din smerenie, Apostolul Petru nu aduce ca exemplu propriile lui suferințe, ci pe cele ale fraților noștri în Hristos.

Căci cei care sunt una în Hristos sunt una și în suferință.

Fraților, voi nu suferiți singuri pentru adevărata credință, ci voi suferiți împreună cu frații voștri pentru ea. Fie ca acest adevăr să vă mângâie în suferința voastră. Dar cel mai mult, fie ca să fiți mângâiați de suferințele Celui mai întâi născut în suferință, Domnul nostru Iisus Hristos însuși, Cel Răstignit pentru noi.

(Sf. Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)